

สุนัขจิ้งจอกกับนกกระสา

ครั้งหนึ่งมีนกกระสาที่เหนื่อยมาก อยู่ตัวหนึ่ง นกกระสาตัวนี้จะออกมาเล่นน้ำในทุกวัน พวกสัตว์ป่าอยู่ด้วยความเพลิดเพลินที่ริมแม่น้ำแห่งนี้ในทุก ๆ วัน

มันมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่ง ที่พวกสัตว์ป่าทั้งหลายได้ยกย่องให้มันเป็นพื้นที่หนึ่งแห่งการวิ่งระบำ ของมวลสัตว์ต่าง ๆ
และวันนี้ก็เช่นกันมันได้ออกมาวิ่งระบำอย่างที่เป็นมาตามปกติ

แต่คราวนี้หรือวันนี้...ได้เกิดมีความไม่เป็นปกติ เกิดขึ้นมาอย่างหนึ่ง นั่นก็คือ...มีสุนัขจิ้งจอกตัวหนึ่ง

สุนัขจิ้งจอกซึ่งฉลาดได้ออกมาเลียนแบบ เพื่อนำผู้ไปกับงานกกระสา เจ้าสุนัขจิ้งจอกตัวนี้จะหรือ...มันเพียงแต่แค่นี้ก็ฉลาดมากกระสามากเป็นที่สุดเท่าที่มันเอง...
จึงได้ออกมาเล่าเรื่องราวสัตว์ป่าต่าง ๆ บ้าง เพราะอยากที่จะได้คำชมบ้างเท่านั้นเอง แต่พวกสัตว์ป่าต่าง ๆ ล่ะ ต่างก็หวาดกลัวไปหมดตาม ๆ กัน
“เจ้าสุนัขจิ้งจอกมันต้องหวังทำให้พวกเราเพิลิดเพลิดจนลืมตัว แล้วจับกินตอนนั้น อย่างแน่นอนเลย...” ทุกตัวเลยพากันวิ่งหนี วนตากกระสาไปหมด

และเมื่อเหตุการณ์เป็นเช่นนั้น เจ้าสุนัขจึงจอกแค้นเคืองใจนกกระสาเป็นอย่างมาก “โธ้ย เจ้าใจจังฆ่าจะเต้นรำเก่งน้อยไปกว่านกกระสาตัวนั้น จนพวกสัตว์ป่าต่างๆ ไม่อยากมองจนวิ่งหนีกัน ไปหมดอย่างนั้นได้ก็เดี๋ยวนี้อันนี้...ฮิ หน่ำนใส่เจ้านกกระสาเสียจริง ๆ อย่างนี้ต้องแก้มันให้มันเจ้าใจเล่นบ้าง เห็นจะดี เเฮอ ๆๆๆ”

และสุนัขจิ้งจอกก็คิดแผนที่จะใช้แมลงวันกกระสาได้

เจ้าสุนัขจิ้งจอกจึงทำเพื่อนไปผูกมิตรทำเป็นใจดี ชาวชนกกระสาไปเล่น ที่บ้านของมัน

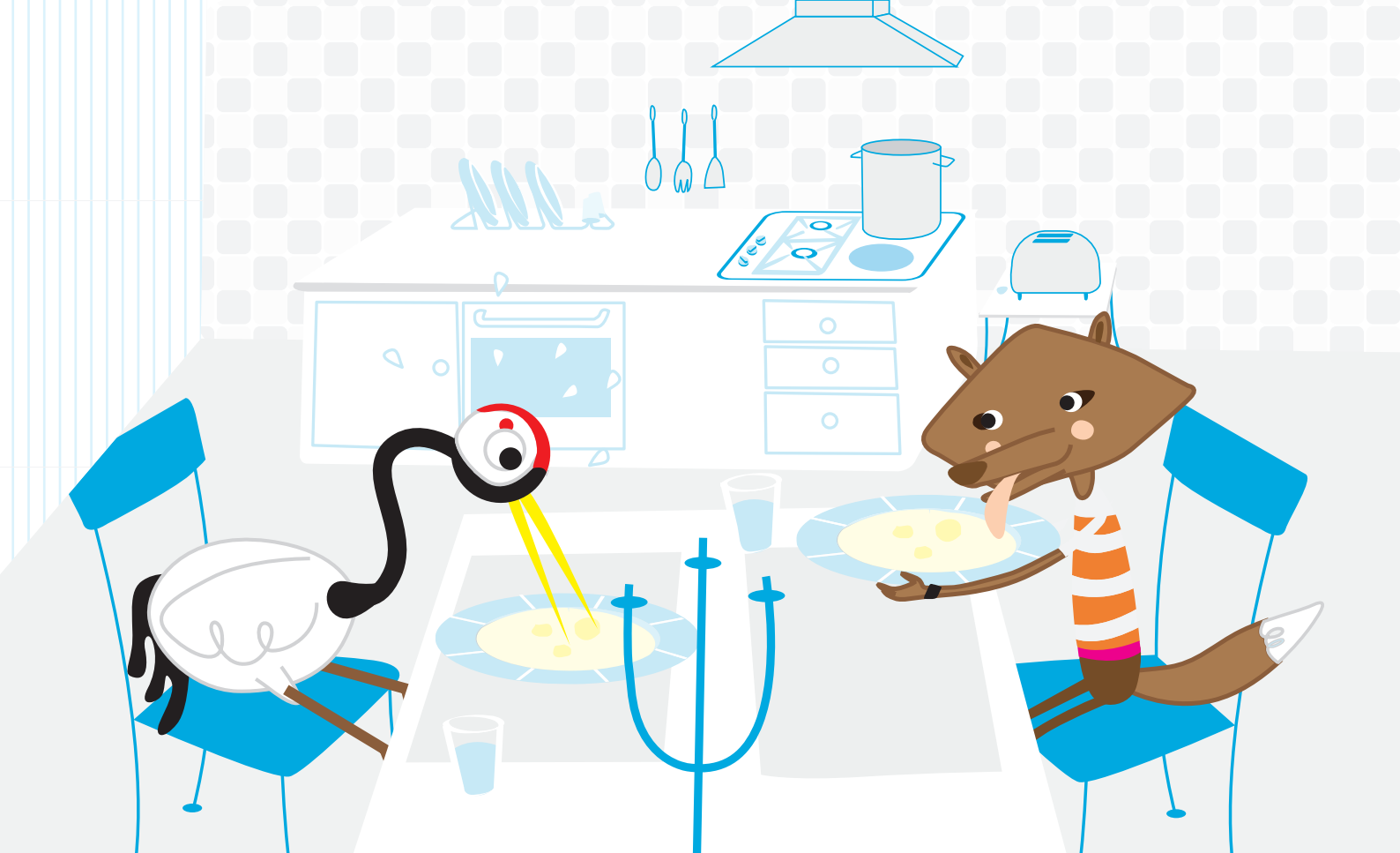
ทันใดที่มามีถึงบ้านของเจ้าสุนัขจิ้งจอก เจ้าสุนัขจิ้งจอกก็เอ่ยปากชวนนกกระสาว่า “เราอยากจะชวนเธอเข้าไปกินอาหารในบ้าน ของเราสักหน่อย” “ขอป่ะ
นกกระสาตอบรับ” แล้วทั้งคู่ก็พากันเข้าไปในบ้าน

สุนัขจึงจอกได้ จัดการเตรียมอาหารที่จะเลี้ยงกระสาไว้ในจานแบน ๆ ๒ จาน เพราะรู้ว่านกกระสาไม่สามารถที่จะกินอาหารในจานนั้นได้ เพราะจะรบกวนปากของมันยาวนั่นเอง

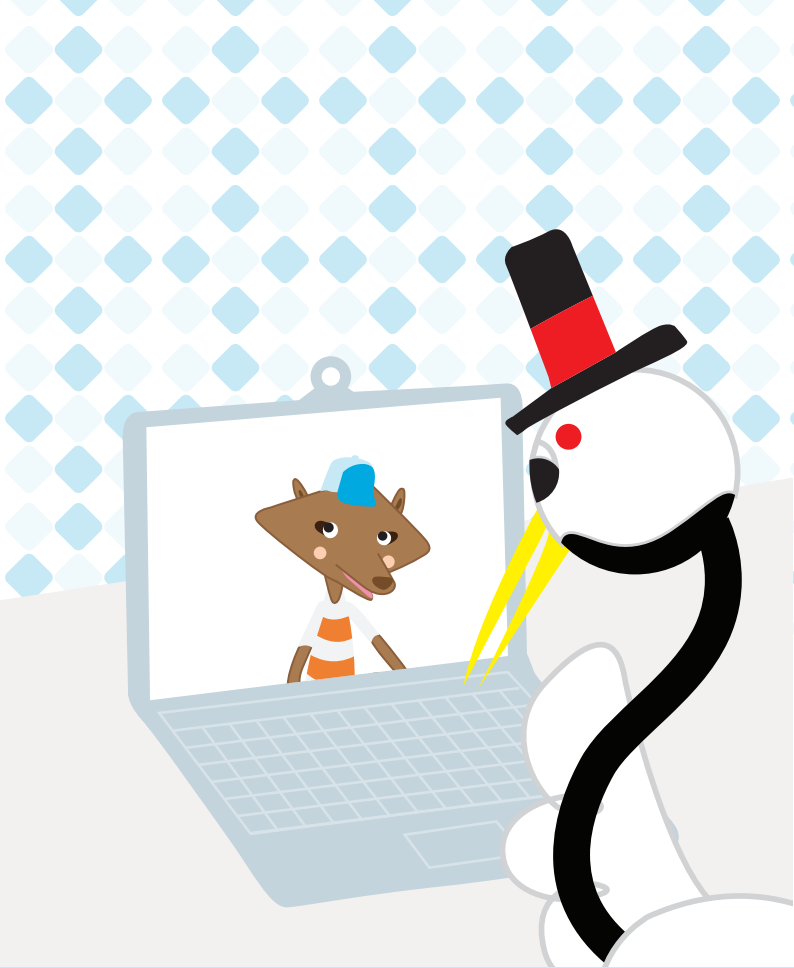
เมื่อนกกระสาได้เห็น ก็ทำให้นกใจเป็นอย่างมากกับอาหารใน จานแบน ๆ นั้น “แล้วฉันจะกินอาหารนี้ได้อย่างไร” นกกระสาคิด

แต่่านกกระสาที่พยายามที่จะกินเพื่อไม่ให้เสียมารยาท โดยจะใช้จระเขยปากของมันเป็นจิกลงไปในงานนั้น จนน้ำที่อยู่ที่ในงานกระโดดออกมาจนเลอะเทอะไปหมด แต่เจ้าสุนัขจิ้งจอก สี..มันแอบมองแล้วสะแะขะขี้มออกมาอย่างมีความสุขที่สามารถแกล้งนก กระสาได้อย่างนั้น

นกกระสาจึงกลับไปด้วยความฉิวเพราะเขาจะไม่ได้กินอะไรเลยสักนิด “เจ้าสุนัขจิ้งจอก มันต้องตั้งใจแกล้งเราอย่างแสนอนเลงานนี้ ฝากไว้ก่อนเถอะ คงมีสักวันที่ฉันจะต้องทำให้เธอได้เจ็บใจ บ้าง ฮี”

ต่อมาจากนั้นไม่นาน นกกระสาก็ได้ชวนสุนัขจิ้งจอกให้มากินอาหารที่บ้านของตนบ้าง

“ท่านสุนัขจิ้งจอก เราอยากจะชวนท่านมารับประทานอาหารที่บ้านของเราบ้าง เพื่อเป็นการ ตอบแทนในน้ำใจของท่าน” นกกระสาพูด

เจ้าสุนัขจิ้งจอกกำลังยืนอยู่ต่อนั้น เลขสี่มื่อเรื่องที่มันเคยได้แก่ง นกกระสาเอาไว้นั้นเสียสนิทา เมื่อมันได้รับจดหมายขบวนกินอาหารอย่างนั้นก็ดีใจ จึงรีบเดินทาง
ไปทำบ้านของนกกระสาทันทีนั้นเลย

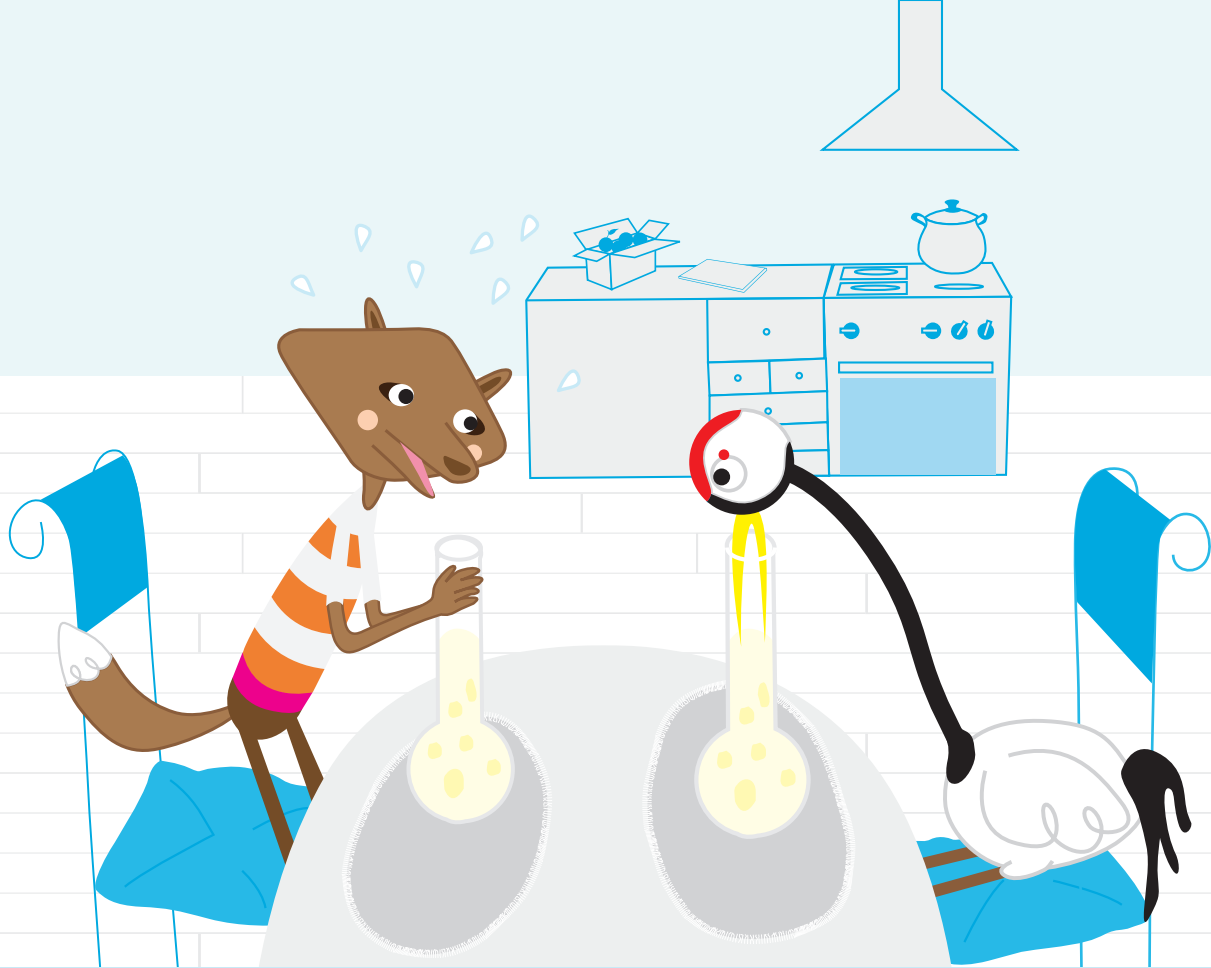
ไม่นานนักเจ้าสุนัขจิ้งจอกก็มาถึงบ้านนกกระสา “เชิญเข้ามาข้างในก่อน” นกกระสาพูด “ขอบใจจะ” สุนัขจิ้งจอกพูด

สุนัขจิ้งจอกดีใจ จะได้กินข้าว จึงรีบไปนั่งรอที่โต๊ะอาหาร

นกกระสาที่ได้อาหารที่จัดเตรียมใส่ไว้ในเขี่ยอกสองใบ ออกมาวาง คราวนี้จึงถึงคราวที่เจ้าสุนัขจิ้งจอก ไม่สามารถจะกินอาหารที่อยู่ ในเขี่ยอกนั้นได้

เจ้าสุนัขจิ้งจอกจึงป้อนฝ่ายต๋องนั่งเฝ้าดู ขณะที่นักกระสากินอาหารในเหยือกนั้นอย่างเอร็ดอร่อย

พอถึงเวลาค้าเจ้าสุนัขจึงจอกจึงต้องกลับบ้านไปทั้งที่ยังฉวยอยู่อย่างนั้น
“ทีนี้จะได้รู้สักที ว่าตอนโดนแกล้งไม่เฝ้ากินข้าวมันเย็นยังงิ” นกกระสาคิด

เจ้าสุนัขจึงจอกคิดตลอดทางกลับบ้านว่า “ต่อไปนี้จะไม่อดอยาก จะไม่แก้งใครแล้ว โอ๊ย...หิว”
นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า ถ้าใจเล็งก็ลากับบุคคลอื่นได้ คนอื่นก็อาจจะใจเล็งก็ลอย่างเดียวกันได้เช่นกัน

